

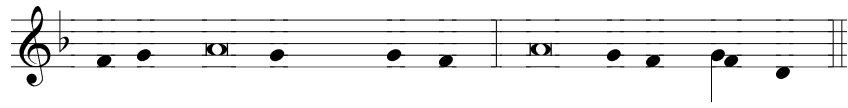
ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP

szentírási szakaszok

A Év Péld 31, 10-13. 19-20. 30-31 / 1 Tessz 5,1 – 6 / Mt 25, 14- 30

B Év Dán 12, 1-3 / Zsid 10, 11-14.18. / Mk 13, 24 - 32

C Év Mal 3, 19-20a / 2 Tessz 3, 7 – 12 / Lk 21, 5- 19

(1.t.) † *

Hallgasd meg, Isten, az én könyörgé/semet, * figyelmezz az én imádsá/gomra!

A föld határaitól kiáltok hozzád, † midőn szorongatják a /szívemet, * megközelíthetetlen kösziklára vezess el /engem! Mert reménységem /lettél, * erősleges torony az ellenség /ellen. A te hajlékodból lakom /örökké, * és szárnyaid árnyéka alatt talállok /oltalmat. Mert te, Istenem, imádságomat meghall/gattad, * és neved tisztelőinek örökségét megadtad /nekem. Napokkal gyarapítsd a király /napjait, * és sok esztendővel, nemzedékről nemze/dékre. Trónoljon örökké az Isten színe /előtt, * őrizze őt az irgalmasság és a /hűség. Így dicséretet mondok a te nevednek örökkön /örökké, * hogy beteljesítsem az én fogadalmaimat napról /napra.

D.U. 183

1. Ó, szentséges, ó, kegyelmes, édességes Jézusom! Dicsértessél, tiszteltessél, én megváltó Krisztusom! Szállj be szívem hajlékába, jöjj be lelkem pitvarába, ott nyugodjál, ott lakozzál, soha el se távozzál!
2. Angyaloknak tápláléka, jöjj el e szent Ostyában! Jöjj, kegyelem áradása egy kicsinyke pohárban! Táplálj az Úr szent testével, itass omló dúsvérével, engedj mindig nála lennem, ő maradjon énbennem!

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben.

R: Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölséget, az Oltáriszentséget!

2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R: 3.** A keresztfán haldokolván rejtett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R: 4.** Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R: 5.** Szelíd Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szerezteél. **R:**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 200

1. Uram, Jézus, légy velünk, mi egyetlen örömünk! Nálad nélkül keserűség itt a földön életünk. Ó, egyetlen örömünk, Uram, Jézus, légy velünk!
2. Uram, Jézus, Tégedet szívünk, lelkünk úgy eped! Mert kívüled nem találhat sehol biztos nyughelyet. Boldog mással nem lehet, Uram, Jézus, csak Veled.
3. Uram, Jézus, adj erőt, vigasztald a szenvedőt. A bűnbánó lélek nyerjen kegyelmet az Úr előtt. Segítsd föl a küszködőt, Uram, Jézus, adj erőt.
4. Uram, Jézus, el ne hagyj, ki lelkünknek üdve vagy. Legfőképp a végső harcon végig velünk megmaradj. Te, ki lelkünk üdve vagy, Uram, Jézus, el ne hagyj!

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 192

1. Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, csak tenálad nyugszik, Uram, az én szívem, aki irgalmaddal felemeltél engem, mit a Sátán elvett, visszaadtad nékem.
2. Kész most az én szívem neked énekelni, jóvoltodért kész most nagy hálákat adni, szent nevedet immár zászlójára írni, zengő citerával jó-reggel áldani.
3. Énekszóval zengem műveidet, Isten, valljon minden ember, minden nemzetségben, mert irgalmad erős fenn a magas égben, mindörökké ragyog el nem múló fényben.

D.U. 202

1. Minden élő dicsér, örök Atyaisten, szolgálni tenéked eléd állunk készen, magasztaltak egykor ősi nemzedékek, ő nyomukba járva dicsérünk mi téged.
2. Nem szégyelljük, Uram, rólad emlékezni, mind e világ előtt benned dicsekedni, akaratod szerint, tetszésedre élni, testi-lelki jókat csak tetőled kérni.
3. Gyermekünk ma is, add, hogy így éljenek, megismerve téged, felnövekedjenek, te szent egyházadba, hogy beépüljenek, s szentjeiddel együtt életet nyerjenek!

INTROITUS: D.U. 400 d DICIT DOMINUS Jer 29, 11. 12. 14

Az introitus a szenvedések közt élő Egyház hitét fejezi ki: Isten nem leli kedvét a „sanyargatásban”, ha csapásokkal sújt is, vagy engedi a csapást, az ő gondolata a békesség gondolata, s azt akarja, hogy hívjuk őt a csapások között. Azt akarja, hogy ne kényelmesedjünk bele a fogság állapotába, hanem onnan kikívánkozzunk az isteni szabadtárs világába.

Az én gon-do-la-tom a bé-kes-ség gon-do-la-ta,

s nem a sa-nyarga-tá-sé, mond-ja az Úr.

(1.t.) † *

Hívjatok engem, és én meghallgatlak / titeket, * és hazahozlak fogságotokból minden / helyről. ANT.

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. /Ámen. ANT

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek.

Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségédért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Főlség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D. U. 400 d / 1 LIBERASTI NOS 43 zs. 8-9. 2.v.

A liturgikus év folyamán saját fülünkkel hallhattuk az isteni üdvösségterv megvalósulásának, Isten kegyelmi működésének hírét, sőt ez a szabadító tevékenység rajtunk, bennünk is végbement kegyelmileg. Méltó, hogy hálát adjunk neki.

R.) Megszabadítottál minket sanyargatóinktól, *

a mi gyűlölőinket megszégyenítetted.

V. 1) Az Istenben dicsekedünk † minden napon, * és a te nevednek hálát adunk /örökké. **A mi gyűlölőinket...**

V. 2) Saját fülünkkel hallottuk, atyáink beszéltek el nekünk, ó Isten, * amit az ősi napokban műveltél. **A mi gyűlölőinket... Megszabadítottál...**

Vagy:

VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Boldog az az ember, * aki féli az Istent. 127.zs. 1a v.

B Védelmet engem, Istenem, * hiszen tebenned bízom. 15. zs. 1.v.

C Eljön az Úr ítélni a földet, * igazságban ítéli az egész világot. 97. zs. 9. v.

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Amen.

OFFERTORIUM: G.H. 409 DE PROFUNDIS 129. zs. 1-3

Az egyházi év végén a földi mélységekből a magas mennybe kiáltunk, oda, ahová vágyaink is vonzanak. Így készülünk fel az új és az örök adventre.

A mélységekből kiáltok hozzád, ó Uram, +
Uram, hallgasd meg /az én szómat: *

R.) A mélységekből kiáltok hozzád, /ó Uram!

V.1) Legyen a te fü/led figyelmes † szolgád könyör/gésére! **R.)**

V.2) Ha a gonoszságokat számon tar/tod, Uram, †
Uram, ki áll meg akkor tee/lótted? **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 400 d / 2 AMEN DICO VOBIS Mk 11, 24 60. zs.

Mikor mondhatnánk el nagyobb bizalommal kéréseinket az Úrnak, mint amikor az áldozásban a legközelebb van hozzánk?!

Bi-zony mondom nek- tek, bár-mit imádkozva kér- tek,

higgyétek, hogy el-nye- ri- tek, és meg lesz nek-tek!